

ת"פ 59323/12/21 - יחידת תביעות להב 433 נגד זכרי מדר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 59323-12-21 יחידת תביעות להב 433 נ' מדר

בפני	כבוד השופט יוני לבני
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשמים	זכרי מדר

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת כתב אישום מתוקן שהוגש כחלק מהסדר טיעון, בעבירות של קבלת נכסים שהושגו בעוון לפי סעיף 412 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ושל קשירת קשר לעשות פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

2. בהתאם לכתב האישום שבו הורשע, במועד שאינו ידוע, עובר לחודש מרץ 2018, קשר הנאשם קשר עם מספר גורמים נוספים (להלן: **האחרים**) במטרה להונות משקיעים פוטנציאליים אשר התגוררו ברחבי אירופה, בעיקר בצרפת. הנאשם והאחרים פעלו מחודש מרץ 2018 ועד לחודש אוגוסט 2018 על דרך של איסוף מידע אשר מאפשר יצירת קשר מהארץ עם אותם משקיעים ויצירת מצג שווא בדרך של פיתוי, לשם השקעת כספים באפיקי השקעה בדרך של מרמה. במסגרת הקשר ולשם קידומו, שכר הנאשם דירה בנתניה, חילק אותה ביחד עם שותפו ל-9 מחיצות משרדיות, והציב בהן ביחד עם שותפו, ציוד משרדי שנרכש בשווי של 15,000 ₪. בד בבד, השיגו הנאשם והאחרים רשימת פרטים אישיים של קורבנות פוטנציאליים (כך לפי הגדרתם בכתב האישום) והשתמשו באתרי אינטרנט פיקטיביים. בהמשך לכך התקשרו האחרים לקורבנות באמצעות מספר טלפון צרפתי הנחזה למספר מקומי בצרפת, ושכנעו אותם להשקיע במטבע קריפטוני דיגיטלי.

3. הקורבנות התבקשו להעביר את כספם לחשבונות בנק שנשלחו אליהם על-ידי הנאשם והאחרים באמצעות הדוא"ל. בנוסף, נמסר לקורבנות כי יש באפשרותם לעקוב אחר השקעתם באמצעות אתרי האינטרנט, כאשר הנאשם והאחרים שלטו במידע המוצג באתר, כך שלפי מידע זה, הקורבנות הרוויחו סכומי כסף מהשקעתם, בעוד שבפועל, שלשלו הנאשם והאחרים את הכסף שהושקע לכיסם הפרטי. לאחר העברת הכספים על-ידי הקורבנות, משך אדם נוסף את הכספים מחשבונות הבנק, והעבירם במזומן לנאשם ולאחרים. על יסוד זה, בתקופה שבין חודש מרץ 2018 ועד לחודש אוגוסט 2018, הפיקו הנאשם והאחרים מחזור חודשי שנע בין 50,000 ₪ ועד ל-300,000 ₪. במעשים אלה, קשר הנאשם קשר ביחד עם אחרים לבצע עבירת פשע וכן קיבל לידיו בצוותא חדא עמם, במזיד, כסף, כשהוא יודע כי זה הושג בעוון.

4. במסגרת הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים, הוסכם כי המאשימה תגביל לעונש של חמישה חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות, ואילו הנאשם יהיה חופשי לטעון כל עונש שימצא לנכון. עוד הוסכם כי הכספים שנתפסו בתיק, בסכום כולל של 200,000 ₪, יחולטו. לקראת הדיון הוגשה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות שבמסגרתה נמצא כי הנאשם מתאים לעונש מסוג זה.

5. לטענת המאשימה, המתחם ההולם בנסיבות העניין נע בין 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה נגזר, לטענת המאשימה, מהאינטרסים המוגנים שנפגעו בנסיבות העניין - הפגיעה בקניינים של הקורבנות; וכן הפגיעה ביחסיה של ישראל עם מדינות העולם, שמהן הגיעו אותם קורבנות. לפי המאשימה, עוצמת הפגיעה באינטרסים אלה הייתה גבוהה. לדבריה, הגם שלא יוחסה לנאשם עבירת גניבה בשל קשיים ראייתיים, הנאשם הודה בכך ששימש חוליה משמעותית בשרשרת של עבירות המרמה. עוד מוסיפה המאשימה כי נסיבות המקרה מצביעות על תכנון, תיאום רכישת ציוד והשקעת משאבים, והכול למען מטרה אחת - קבלת נכסים ב"אפס" מאמץ תוך ביצוע מעשי מרמה. לדבריה, מעשים אלה גרמו לנזק בשיעור גבוה, שווה ערך לרווח הכספי שהופק כתוצאה מהעבירות, בגובה שבין 50 ל-300 אלף ₪. לטענת המאשימה, על אף חומרתם של מעשים אלה, היא ראתה טעם בהגעה להסדר הטיעון בשל קשיים ראייתיים שבהם נתקלה, להוכיח כי הנאשם ביצע את מעשי המרמה עצמם, בין היתר בשל הקושי לערוך חקירות מעבר לים.

6. הנאשם טוען מנגד כי אלמלא הודייתו, לא הייתה למאשימה כל דרך להוכיח את העובדות שבכתב האישום, אף לא זה המתקן, ובתוך כך את סכום הכסף מושא החילוט. לדבריה, אין כל יסוד לטענה לפגיעה ביחסים הבינלאומיים של ישראל, שכן דרך ההתקשרות עם הקורבנות הייתה באמצעות האינטרנט, באופן שבו הקורבן כלל לא ידע מאיזו מדינה בוצעה הפנייה אליו. בתוך כך מצביע הנאשם על כך שמדובר במעידה חד פעמית שבוצעה בעת שהיה עולה חדש ולא היה בקיא בשפה העברית; שהוא נעדר עבר פלילי; שהוא נטל אחריות מהרגע הראשון, דבר שהביא גם לחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי; ושמאז האירוע - לפני 4 שנים, הוא שינה את אורחות חייו. לדבריו, סכום החילוט המוסכם במסגרת ההסדר, יש בו כדי להשיב את עיקר כספי המרמה שהופקו ולאייץ את טובת ההנאה. לשיטת הנאשם, עצם הגעתו לבית המשפט והרשעתו, בד בבד עם הסנקציה הכלכלית - די בה כדי להגשים את תכליות ההליך ומכאן שניתן להסתפק בענישה של מאסר על תנאי. עוד הוא מוסיף שענישה של עבודות שירות לא תאפשר לו לפרנס את משפחתו בפרק הזמן שבו ירצה עבודות אלה - עניין קריטי מבחינתו, בהיותו מפרנס עיקרי.

7. הנאשם ניצל את זכות "המילה האחרונה", ובדיון לפני טען כי ביצע את המעשים כשהיה עולה חדש ונעדר פרנסה, כי הוא יודע כיום שעשה טעות וכי הוא מצטער עליה, וכן כי לא יחזור על מעשים כאלה בעתיד.

דיון והכרעה

8. כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון הכולל טווח ענישה. כידוע, תיקון 113 לחוק העונשין, המבנה את שיקול הדעת השיפוטי בענישה, נעדר התייחסות מפורשת ליחס שבין אמות המידה המפורטות בו, לבין השיקולים שעל בית המשפט לשקול בעת שהוא בוחן אם יש מקום לאשר הסדר טיעון המובא בפניו. בהיעדר התייחסות, נדרשה הפסיקה לשרטט יחס זה בדרך שיפוטית. בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013) קבע בית המשפט העליון כי

תיקון 113 לא ביקש לשנות את אמות המידה שנקבעו בפסק הדין המכונן בנוגע להסדרי הטיעון, שניתן בע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 577 (2002). בהתאם לפסק דין זה, בעת שמובא הסדר טיעון לאישורו, על בית המשפט לבחון אם נערך איזון ראוי בין טובת ההנאה שמעניק ההסדר לנאשם לבין התועלת שבעונש המוצע במסגרתו לאינטרס הציבורי. זאת, תוך הבאה בחשבון, בין היתר, של העונש הראוי בהתאם למדיניות הענישה, האינטרס הציבורי שבקבלת הודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי.

9. בפסיקת בתי המשפט הוצגו גישות שונות בנוגע לשאלה אם במסגרת עריכת איזון זה לאחר תיקון 113, שומה על הערכאה הדיונית לקבוע מתחם עונש הולם כנדרש על פי התיקון. גישה אחת סברה כי הדבר מתחייב לשם בחינת סבירות ההסדר ויודא כי הוא אינו חורג באופן מהותי מהענישה הראויה (ראו למשל דברי השופט מזוז בע"פ 6799/14 **אופיר נ' מדינת ישראל** (16.3.2015); ע"פ 5855/15 **לוגסי נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (5.6.2016)). גישה אחרת גרסה כי הדבר אינו בהכרח נדרש, כך בפרט במקרים שבהם סבירות ההסדר ברורה על פניה (ראו דברי השופט מזוז בע"פ 4301/15 **פינטו נ' מדינת ישראל** (6.8.2015); דברי השופט זילברטל בע"פ 8109/15 **אביטן נ' מדינת ישראל** (9.6.2016); ע"פ 2014/20 **אנקרי נ' מדינת ישראל**, פסקה 17 (19.1.2021)). כפי שציין בית המשפט בע"פ 2021/17 **מצגר נגד מדינת ישראל** (30.4.2017), נראה כי הגישה שלפיה על בית המשפט לבחון את העונש שהוסכם על הצדדים בהסדר הטיעון בהתאם לאמות המידה של תיקון 113 קנתה לה שביתה בפסיקת בתי המשפט (פסקה 16 לפסק דינו של השופט פוגלמן). בצד זה, בעת קביעת מתחם הענישה על-ידי הערכאה הדיונית במסגרת בחינת סבירותו של הסדר הטיעון, שומה על בית המשפט לנקוט זהירות ולקבוע את המתחם "בצורה רכה", המביאה בחשבון כי תכלית הדבר היא "קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר טווח", כשבצד שיקול זה עשויות להתקיים נסיבות מגוונות המשתנות ממקרה למקרה, שיכולות להוביל להחלטת המדינה להיקשר בהסדר (ראו ע"פ 1901/19 **אסולין נ' מדינת ישראל** (31.5.2020)).

10. בעת קביעת מתחם הענישה בעניינו, יש להביא בחשבון, בין היתר, את הפגיעה הקניינית הלא פשוטה שנגרמה לשורה של קורבנות, תוך סיכול חופש הרצון שלהם וגרימת חסרון כיס. עוד יש להתחשב בפגיעה בחיי המסחר התקינים ובמנגנונים הכלכליים הנטועים בהם, תוך עקיפת כללי המשחק, השגת יתרון בלתי הוגן אל מול ציבור שומרי החוק והפקת רווחים "קלים". אופי העבירות משקף פגיעה בערכים אלה בעוצמה שאינה נמוכה. כפי שציין בית המשפט בע"פ 384/80 **מדינת ישראל נ' בן ברוך**, פ"ד לה (1) 589 (1980), "קבלת רכוש גנוב שהושג בדרך של פשע, היא מעשה שאינו נופל בחומרתו מעצם ביצוע הפשע שבאמצעותו הושג הרכוש". אכן, לא בכדי קבע המחוקק כי דינו של מקבל נכס שהושג בעוון כדין מבצע העוון עצמו (סעיף 412 לחוק העונשין), ללמדך כי מדובר בשתי חוליות מרכזיות באותה השרשרת; כי אין טעם בביצוע מעשה העוון אם אין מי שיקבל את הנכסים שהושגו בעטיו לאחר מכן; וכי האחד מקיים את השני.

11. בתוך כך, ובנסיבות עניינו, יש להתחשב בשיעורה הבלתי מבוטל של טובת ההנאה שהופקה - שהוא תמונת מראה של הנזק שנגרם לקורבנות העבירות. עוד יש לתת משקל לתכנון והתחכום שהיו גלומים בביצוע העבירות, לרבות התשומות שהושקעו בהן, המלמדים על נחישות; למשך הזמן שבו בוצעו העבירות - המלמד על מהלך שאינו בגדר גחמה רגעית או אקט ספורדי; ולעובדה שהן בוצעו בצוותא חדא ובמהלך חובק עולם. כל אלה הפכו את העבירות לקשות לגילוי ולאכיפה והגדילו את סיכויי הצלחתן. מנגד, יש להביא בחשבון את הקשיים הראייתיים שעליהם הצביע בא כוח המאשימה, לרבות העובדה כי לא היו ראיות למעורבות ישירה של הנאשם במעשה המרמה עצמו, מול

הקורבנות, אלא רק בקשירת הקשר לביצועו ובהמשך בקבלת הכספים שמקורם במרמה.

12. אשר למדיניות הענישה, בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון, קיים מנעד רחב של ענישה, אשר עשוי לנוע בין עונש של מאסר מותנה במקרים הקלים ועד לעונש מאסר מאחורי סורג ובריא במקרים הקשים יותר, והכול כפועל יוצא של היקף העבירה, שווי הנכסים, רמת התחכום והתכנון, משך ביצוע העבירות וכיוצא באלה -

א. בת"פ (רמלה) 1215/09 **מדינת ישראל נ' אלאטראש** (2.9.2010). הוטל על נאשם בעל עבר פלילי, שהורשע במסגרת הסדר טיעון בכך שקיבל לחזקתו 12 מצברים שהושגו בעוון ואשר שווי 3,600 דולר, עונש של 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי.

ב. בת"פ (ב"ש) 05-15-13625 **מדינת ישראל נ' אבו עסא** (25.10.2015) הורשע הנאשם בהסדר טיעון בעבירה של קבלת נכס שהושג בעוון לאחר שקיבל לידיו חזקה ברכוש שנגנב מרכב שאליו התפרצו אחרים. בית המשפט קבע כי הנאשם אפשר את השלמת הגניבה, הקשה על גילויה והפך אותה לכדאית. על הנאשם, שלו עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, התחייבות שהופעלה ופיצוי. בית המשפט מצא לאמץ את הסדר הטיעון, אף שסבר שמדובר בעונש מקל.

ג. בת"פ (קרית גת) 56088-11-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.9.2017), הורשע הנאשם (במסגרת אישום שצורף לכתבי אישום נוספים) בעבירה של קבלת דבר שהושג בעוון, כשקיבל לידיו אופניים בשווי של 12,000 ₪ שנגנבו בידי אחיו, ללא תכנון מוקדם או תחכום. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד שישה חודשי מאסר.

ד. בת"פ (כפ"ס) 12225-07-16 **מדינת ישראל נ' מורר** (18.1.2018) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון, לאחר שקיבל לידיו 107 טלפונים ניידים, בידעו שהושגו בעוון. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ל-15 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי, והטיל על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר בעבודות שירות וקנס של 5,000 ₪.

ה. בת"פ (ק' שמונה) 43612-03-17 **שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' עווד** (9.12.2019), הורשע נאשם בהסדר טיעון בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע (זאת בשונה מעניינו שבו דובר בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון), לאחר שקיבל לידיו, בשני מקרים, עגלים שנגנבו כנגד תשלום. נקבע כי הנאשם פעל בעבור בצע כסף מתוך אדישות לנזקם של החקלאים. על הנאשם, שנעדר עבר פלילי, הוטל עונש של 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי בסך 3,000 ₪.

ו. במקרים נוספים שבהם הואשמו נאשמים בעבירות של החזקת רכוש שהושג בעוון בנסיבות קלות יחסית, נפסקו עונשים של מאסר מותנה (ת"פ (רחובות) 19246-04-15 **מדינת ישראל נ' מגרבי** (21.10.2015)); ת"פ (אשד') 10559-09-13 **מדינת ישראל נ' ארונוב** (1.4.2015); ולעיתים אף הוחלט שלא להרשיע את הנאשם (ת"פ (ק"ג) 48784-04-15 **מדינת ישראל נ'**

אלישקוב (4.4.2016).

13. לאחר שנתתי דעתי לנסיבותיו הספציפיות של תיק זה, להיקף הכספים שנתקבלו בעוון, לתכנון ולתחכום, למשך הזמן שבו בוצעה העבירה, לתשומות שהושקעו ולתרומתו של הנאשם לביצוע עבירה - כך גם בהתאם לכתב האישום המתוקן, אני סבור כי מתחם העונש ההולם שהוצע על ידי המאשימה, אשר נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר, הוא מתחם ראוי בנסיבות העניין.

14. אשר לעונש בתוך המתחם, בעת קביעת עונש זה יש לתת את הדעת להודייתו של הנאשם בעבירה בשלב מוקדם, שחסכה את ניהול ההוכחות בתיק; להתרשמותי מהחרטה הכנה שהביע ומהכאתו על חטא; למשך הזמן שעבר מביצוע העבירה (הגם שבנסיבות המקרה, בשים לב לאופי העבירה ולקשיי גילויה, מצאתי לתת לשיקול זה משקל מוגבל); ולכך שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי. עוד יש לתת את הדעת לענישה הכלכלית המשמעותית שהוטלה בנסיבות המקרה. אמנם, פעמים רבות אין בענישה כלכלית משמעותית כדי לאיין את רכיב המאסר (ראו ע"פ 8465/15 **בן זקן נ' מדינת ישראל**, פס' 15 (12.9.2016)), זאת בין היתר גם בשים לב לכך שמתחם הענישה בעונשי מאסר, על פי שיקוליו, לא אמור להיות מושפע מגובה הענישה הכלכלית שנקבעת. עם זאת, בפועל, לא פעם מתקיימים יחסי גומלין בין רכיב המאסר לענישה הכלכלית, כך בפרט במקרים כדוגמת עניינינו, שבהם איון הרווחים שהופקו בעבירה הוא אחת מהתכליות המרכזיות שעומדות בבסיס הענישה.

15. בשקלול נתונים אלה מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עבודות השירות יבוצעו בהתאם להמלצת הממונה על עבודות שירות, בבית גולדמינץ, שדרות בן גוריון, נתניה, במשך חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, החל מיום 23.10.22. במועד זה יתייצב הנאשם, לא יאוחר מהשעה 08:00, במשרדי הממונה על עבודות שירות, שלוחת מרכז - רמלה. הנאשם מוזהר כי אי ביצוע עבודות השירות כסדרן או אי שיתוף פעולה עם הממונה על עבודות שירות, עלולים להביא להפקעתן, וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירת רכוש או עבירת מרמה.

ג. חילוט הכספים התפוסים בשווי של 200,000 ₪. ניתן בזאת צו לחילוט הכספים התפוסים בשווי של 200,000 ₪ לטובת אוצר המדינה.

16. המזכירות תעביר העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ג, 03 אוקטובר 2022, בנוכחות הצדדים.